

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 450 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 600 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 1000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1500 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 1500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 60 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-s piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 232-go.

1. Ustawa w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.
2. Rozporządzenie o nadzorze nad nierządem.
3. Ogłoszenia.

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2-go lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

(Dokończenie)

W ustępie 2 art. 19 wyrazy: "w art. 21 — 25 i 26 ust. zastąpić należy wyrazami: „w art. 21, 22, 23, 24, p. 1-6 25 i 26 ust. 2”, a w miejsce kwoty: 10.000 marek" wstępuje kwota: „100.000 marek”.

Art. 8. Ustęp 1 artykułu 20 i pierwszy wyraz ustępu 2 tegoż artykułu skreśla się, zaczem ustęp 2 będzie się zaczynał od wyrazu „Niema...”

Art. 9. W art. 21, 22 i 23 wyrazy: „i na zasadach, tamże wskazanych” zastąpić należy wyrazami: „jak również na zasadach, wskazanych w ustępie 2 art. 19”. W art. 23 po ustępie 2 należy dodać jako ustęp 3: „karom, przewidzianym w art. 19, jak również na zasadach, wskazanych w ust. 2 art. 19, ulegnie także ten, kto za pośredniczenie w sprawie, dotyczącej uzyskania mieszkania lub innego lokalu, albo za ich wyszukanie lub ułatwienie w ich wyszukaniu, albo za ułatwienie w objęciu ich posiadania lub w utrzymaniu się w tem posiadaniu — rozmyślnie żąda zapłaty lub świadczeń oczywiście nadmiernych lub zapłatę taką, świadczenia lub obietnicę tychże przyjmuje bez względu na to, czy korzyści te mają przypaść jemu, czy innej osobie”.

Art. 10. W art. 24 p. 7 po wyrazach: „po dwukrotnym skazaniu za jedno z tych przestępstw” należy dodać wyrazy: „lub wymienionych w p. 1—6 niniejszego artykułu”, a wyrazy: „lub choćby po jednorazowym skazaniu za przestępstwa, wymieniony w niniejszym artykule pod 1—6” należy wykreślić.

Art. 11. W ustępie 2 art. 25 w miejsce kwoty: „1.000 mk.” wstępuje kwota: „100.000 marek”, a w miejsce kwoty: „100.000 marek”, kwota: „500.000 marek”.

W ustępie 1 art. 25 w miejsce kwoty: „100.000 marek” wstępuje kwota: „500.000 mk”, a w ustępie 2 tego artykułu po wyrazie: „Jeśli”

należy dodać wyrazy: „z przedmiotów takich.

W art. 27 skreśla się cyfrę: „17 ust. 2”, a w art. 29 cyfry: „15”, „17”; w art. 31 zamiast wyrazów: „w art. 16—19” należy wstawić: „w art. 16, 18, 19”; w art. 33 skreśla się wyrazy: „17 ustęp 2”, w art. 43 skreśla się ustęp ostatni tego artykułu; w art. 44 wyrazy: „art. 15—19” należy zastąpić wyrazami: „w art. 16, 18, 19”, a ustęp 2 artykułu 44 skreślić.

Art. 12. W art. 52 punkt 1 skreśla się cyfry: „15” i „17”.

Punkt 14 art. 52 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przedmioty, mogące ulec konfiskacie, należy jeszcze w toku postępowania sprzedać, jeśli dalsze przechowanie tych przedmiotów mogłoby je narazić na zepsucie; w toku postępowania sądowego sprzedaż zarządzi sąd (prokurator w toku dochodzeń prokuratorskich), zresztą władza administracyjna I instancji; przeciw zarządzeniu niema zażalenia; cenę sprzedaży oznacza władza powołana do zarządzenia sprzedaży, po wysłuchaniu znawców; uzyskana cena wstępuje w miejsce przedmiotu.

W ustępie 1 art. 54 wyrazy „wyrobu ze środków żywności płynów wysokowych” zastąpić należy brzmieniem wyrobu płynów wysokowych z przedmiotów wymienionych w art. 26”.

Art. 13. Ustęp 1 art. 57 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może w miarę potrzeby a najdalej do dnia 1 kwietnia 1923 roku wprowadzić w życie ustawę niniejszą w miejsce rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 8 maja 1918 r. (Dz. Pr. P. str. 395) tudzież innych przepisów, uchylanych niniejszą ustawą, bądź odrazu na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej, bądź na poszczególnych jej obszarach, bądź w całej osnowie, bądź częściowo, oznaczając dzień, w którym niniejsza ustawa, względnie jej część, wchodzi w życie; określi przepisy, dotyczące właściwości sądów, powołanych do orzekania w sprawach o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, tudzież określi tryb postępowania”.

W ustępie 2 art. 57 wyrazy: „na wniosek Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej” należy skreślić.

Art. 14. Rozporządzenia wydane na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) i przepisów dawniejszych w tym przedmiocie zachowują nadal moc prawną o ile mogłyby być

wydane na zasadzie art. 2 niniejszej ustawy — a to aż do czasu ich uchylecia w sposób przewidziany w art. 2 i 3 niniejszej ustawy; przekroczenia tych rozporządzeń będą karane w sposób, określony dotychczasowymi przepisami (z zastosowaniem jednak art. 5 niniejszej ustawy), o ile czyn ten niniejszą ustawą nie jest zastrzeżony właściwości sądów.

Art. 15. Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy karzące, obowiązujące dotychczas, o ile nie są surowsze.

Postępowanie karne o przestępstwa, przewidziane w art. 15 i 17 oraz w art. 19 ustawy z 2-go lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449), o ile one nie ulegają karze według art. 19 w brzmieniu, ustanowionym art. 7 niniejszej ustawy, umarza się, tudzież darowuje się kary, orzeczone za nie prawomocnie, o ile nie są wykonane i jednocześnie ustają też skutki prawno-sądowego skazania za te przestępstwa; w celu ustalenia warunków umorzenia postępowania karnego lub darowania kary za przestępstwa, przewidziane w art. 19 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449), można przeprowadzić stosowne dochodzenia, stosując odpowiednio art. 8 i 14 ustawy z dnia 24 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 261).

Art. 16. Sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 4 ustawy z dn. 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449), przekazać należy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym władzom administracyjnym pierwszej lub drugiej instancji; w sprawach tych, o ile nie są prawomocnie ukończone, służy odwołanie do sądu w myśl art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 17. W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszej ustawy wydano nakaz karny, należy postępowanie ukończyć, stosując nadal postanowienie art. 45 — 51 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449) z tą zmianą, że przeciw wniesić można bądź do władzy administracyjnej pierwszej instancji, bądź do sądu, powołanego do orzekania w sprawie; prawomocne nakazy karne wykona właściwa władza administracyjna.

Art. 18. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przemysłu i Handlu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 467) pozostaje nadal w mocy ze zmianą, wynikającą z art. 11 ust. 1 niniejszej ustawy.

Marszałek:

Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów

Juljan Nowak.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Kamieński.

Minister Sprawiedliwości

W. Makowski.

Minister Skarbu:

(—) Jastrzębski.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Henryk Strasburger.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 września 1922 r.

o nadzorze nad nierządem.

Na zasadzie art. 2 i 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo przysługuje władzom administracyjnym I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy powiatowych oraz przy pomocy organów policji państwowej, jako organów wykonawczych.

We Lwowie i Krakowie wymienione wyżej prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo, przysługuje dyrekcjom policji, pełniącym częściowo funkcje władz administracyjnych I instancji, które nadzór ten wykonują przez lekarzy państwowych mianowanych przez Ministra Zdrowia Publicznego.

§ 2. Przy władzach, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, powołuje się do życia komisje sanitarno-obyczajowe.

§ 3. Skład komisji sanitarno-obyczajowej stanowią:

- 1) kierownik władzy administracyjnej I instancji (we Lwowie i Krakowie dyrektor policji), jako przewodniczący,
- 2) lekarz państwowy, jako stały zastępca przewodniczącego,
- 3) przedstawiciel policji państwowej,

